

- ανένδοτη στάση Αγγλίας – οριστική ρήξη.

- **(3^ο βήμα)** 4 Ιουλίου 1776 ψηφίστηκε στη Συνέλευση της Φιλαδέλφειας η Διακήρυξη της Ανεξαρτησίας (B. Φραγκλίνος – Θ. Τζέφερσον) = πρώτη πρακτική εφαρμογή των πολιτικών ιδεών του Διαφωτισμού.
- **(4^ο βήμα)** 7 χρόνια = πόλεμος Ανεξαρτησίας / αρχικά ανοργάνωτος στρατός αποίκων/ ενίσχυση Γάλλων και άλλων Ευρωπαίων εθελοντών / ικανότητες Γ. Ουάσινγκτον. [Γάλλων = συμμαχεί με τους Αμερ. και κηρύσσει πόλεμο εναντίον Αγγλίας] [Ισπανία – Ολλανδία = ακολουθούν το παράδειγμα της Γαλλίας] [Ρωσία- Δανία – Σουηδία = αντιστάθηκαν στην απόφαση της Αγγλίας να διενεργεί νηοψία σε πλοίο ουδετέρων χωρών]
- ===== ήττα Αγγλίας --- διπλωματική απομόνωση
--- στρατιωτική ήττα / Γιορκτάουν 1781
- **(5^ο βήμα)** ===== Συνθήκη Βερσαλιών 1783 ===== αναγνώριση Ανεξαρτησίας

Declaration of Independence, by John Trumbull, 1817–18

γ. Η γέννηση ενός νέου κράτους

- Ανεξαρτησία ζυμώνει για τη δομή του νέου κράτους
  - Συντακτικό Κογκρέσο 1787 Φιλαδέλφεια --- συγκερασμός δύο αντίθετων τάσεων
    - διατήρηση αυτονομίας πολιτειών
    - ισχυρή κεντρική εξουσία
- ==== ψήφιση Συντάγματος Ηνωμ. Πολιτειών 1787 (που ισχύει ως σήμερα)
- Αρχή : Διάκριση εξουσιών
  - Ομοσπονδιακή κυβέρνηση υπεύθυνη για: εξωτερική πολιτική – άμυνα – οικονομία
  - Κάθε πολιτεία υπεύθυνη για νομοθετική- εκτελεστική εξουσία σε θέματα *τοπικής αυτοδιοίκησης*, - αστυνομίας, - δικαιοσύνης – εκπαίδευσης
    - Νομοθετική εξουσία ομοσπονδιακού κράτους : Κογκρέσο – Βουλή
- Γερουσία

[Βουλή = κάθε πολιτεία στέλνει αριθμό αντιπροσώπων ανάλογα με τον πληθυσμό της]

[Γερουσία = από 2 Γερουσιαστές ανεξαρτήτως πληθυσμού]

- Εκτελεστική εξουσία : από τον Πρόεδρο /εκλέκτορες / για 4 χρόνια / δικαίωμα επανεκλογής και 2^η τετραετία
- Δικαστική εξουσία: ανεξάρτητη /Ανώτατο Δικαστήριο
- 1^{ος} Πρόεδρος Γ. Ουάσινγκτον

1ος Πρόεδρος των ΗΠΑ

Θητεία

30 Απριλίου 1789 – 4 Μαρτίου 1797

Αντιπρόεδρος Τζον Άνταμς

Διάδοχος Τζον Άνταμς

Προσωπικά στοιχεία

Γέννηση 22 Φεβρουαρίου 1732
Βιρτζίνια, ΗΠΑ

Θάνατος 14
Δεκεμβρίου 1799(67 ετών)
Βιρτζίνια, ΗΠΑ

Εθνικότητα Αμερικανός

Πολιτικό Κόμμα Κανένα

Υπογραφή

δ. Οι συνέπειες

- Νέο κράτος ---νέο Έθνος ---παραμερίστηκαν οι εθνικές ιδιαιτερότητες των αποίκων
- Η Διακήρυξη της Ανεξαρτησίας 1776 απηχεί και υλοποιεί πολ. ιδέες Διαφωτισμού
- Καθιερώνονται δύο άγνωστοι μέχρι τώρα πολιτειακοί θεσμοί:
  - θεσμός ομοσπονδίας
  - θεσμός αβασιλ. δημοκρατίας
- Πρώτο παράδειγμα επιτυχούς έκβασης επανάστασης – 19^{ος} και άλλες επαναστάσεις (ισπαν. αποικίες επαναστατούν)*
- Συνθήκη Γάνδης 1814---οριστική απομάκρυνση της Αγγλίας
- Δόγμα Μονρόε 1823 (όνομα Προέδρου)-----οριστική εγκατάλειψη αποικιακών βλέψεων των Ευρωπαίων στην ήπειρο αυτή.

ΙΑ	Όνομα		Έναρξη θητείας	Λήξη θητείας	Κόμμα	Αντιπρόεδρος/Αντιπρόεδροι
1	Τζορτζ Ουάσινγκτον		30 Απριλίου 1789	4 Μαρτίου 1797	Κανένα	Τζον Άνταμς
2	Τζον Άνταμς		4 Μαρτίου 1797	4 Μαρτίου 1801	Φεντεραλιστικό	Τόμας Τζέφερσον
3	Τόμας Τζέφερσον		4 Μαρτίου 1801	4 Μαρτίου 1809	Δημοκρατικό- Ρεπουμπλικανικό	Ααρών Μπερρ Τζορτζ Κλίντον
4	Τζέιμς Μάντισον		4 Μαρτίου 1809	4 Μαρτίου 1817	Δημοκρατικό- Ρεπουμπλικανικό	Τζορτζ Κλίντον ^[Σ 1] Έλμπριτζ Γκέρρυ ^[Σ 1]
5	Τζέιμς Μονρόε		4 Μαρτίου 1817	4 Μαρτίου 1825	Δημοκρατικό- Ρεπουμπλικανικό	Ντάνιελ Ντ. Τόμπκινς

* ΜΙΑ ΣΕΙΡΑ ΑΠΟ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΙΣ...

Στην Κεντρική και Νότια Αμερική: Οι κάτοικοι των ισπανικών κτήσεων στην Κεντρική και Νότια Αμερική, εκμεταλλευόμενες τα γεγονότα στην Ισπανία μετά το 1808, δηλαδή τον αγώνα των Ισπανών εναντίον των Γάλλων, που έλεγχαν τη χώρα τους, έχοντας τη συμπαράσταση των ΗΠΑ και της Αγγλίας, επαναστάτησαν και απέκτησαν την ανεξαρτησία τους (1820-1823).

Σιμόν Μπολίβαρ (Από τη Βικιπαίδεια, την ελεύθερη εγκυκλοπαίδεια)

Σιμόν Μπολίβαρ

Ο **Σιμόν Χοσέ Αντόνιο δε λα Σαντίσιμα Τρινιδάδ Μπολίβαρ υ Παλάσιος** (*Simón José Antonio de la Santísima Trinidad Bolívar y Palacios*, γενν. 24 Ιουλίου 1783 στο Καράκας, Βενεζουέλα, θαν. 17 Δεκεμβρίου 1830 στη Σάντα Μάρτα, Κολομβία) ήταν ηγέτης διαφόρων κινήματων ανεξαρτησίας σε όλη τη Νότια Αμερική, συλλογικά γνωστά ως Πόλεμος του Μπολίβαρ.

Ως ηγέτης στον αγώνα για ανεξαρτησία για τις περιοχές που σήμερα αποτελούν τη Βενεζουέλα, την Κολομβία, το Εκουαδόρ, το Περού, τον Παναμά και τη Βολιβία, θεωρείται σημαντικός ήρωας σε αυτές τις χώρες, καθώς και στην υπόλοιπη ισπανόφωνη Αμερική.

Όταν ο **Ναπολέων** έκανε τον **Ιωσήφ Βοναπάρτη** βασιλιά της **Ισπανίας** και των **αποικιών** της το 1808, συμμετείχε στο στρατιωτικό αντιστασιακό κίνημα στη Νότια Αμερική. Το κίνημα του Καράκας ανακήρυξε την ανεξαρτησία της χώρας το 1810 και ο Μπολίβαρ στάλθηκε στη **Βρετανία** σε διπλωματική αποστολή.....δες την ιστοσελίδα

Το 1802 παντρεύτηκε την Μαρία Τερέσα Ροδρίγκες ντελ Τόρο υ Αλάισα. Όταν η σύζυγός του πέθανε από κίτρινο πυρετό λιγότερο από έναν χρόνο αργότερα, ο Μπολίβαρ δεν παντρεύτηκε ποτέ ξανά.

Είναι γνωστός ως "El Libertador", Ο *Ελευθερωτής*, και ως ο "Τζωρτζ Ουάσινγκτον της Νότιας Αμερικής" για τον ηγετικό του ρόλο στα πιο πάνω κινήματα ανεξαρτησίας, όπως ο Ουάσινγκτον ήταν αυτός που οδήγησε σε ανεξαρτησία τις Ηνωμένες Πολιτείες.

Το μνημείο Σιμόν Μπολίβαρ κοντά στη Σάντα Μάρτα,

Κολομβία

Στην Ελβετία: συγκρούστηκαν αφενός τα αγροτικά στρώματα με τους γαιοκτήμονες και αφετέρου οι συντεχνίες των πόλεων με τους αριστοκράτες, οι οποίοι είχαν την εξουσία.

Στο Βέλγιο :Ο αγώνας των Βέλγων απέβλεπε στην αποτίναξη της αυστριακής κατοχής. _ Οι νότιες επαρχίες κυβερνήθηκαν διαδοχικά από τους **ισπανούς** και τους **αυστριακούς Αψβούργους**. Μέχρι την ανεξαρτησία, οι Νότιες Κάτω Χώρες μπήκαν πολλές φορές στο στόχαστρο της Γαλλίας και ήταν το πεδίο των περισσότερων γαλλοϊσπανικών και γαλλοαυστριακών πολέμων κατά τον 17ο και 18ο αιώνα.

Η **Βελγική Επανάσταση** του 1830 οδήγησε στην εγκαθίδρυση ενός ανεξάρτητου, καθολικού και **ουδέτερου** Βελγίου υπό προσωρινή κυβέρνηση. Από την ενθρόνιση του **Λεοπόλδου Α'** ως βασιλιά το 1831, το Βέλγιο είναι συνταγματική μοναρχία και κοινοβουλευτική δημοκρατία.

Στην Ιταλία: Ο βασιλιάς της Γαλλίας Κάρολος Η' κατέβηκε στην Ιταλία και κυριέυσε το Βασίλειο της Νάπολης. Το 1559 η συνθήκη του Σατό-Σαμβρέσις επικύρωσε την ισπανική κυριαρχία στην Ιταλία. Η ισπανική ηγεμονία (1559-1713) συνέπεσε με μια περίοδο έντονης παρακμής των τεχνών και των γραμμάτων και μιας σοβαρής οικονομικής κρίσης. Στο πρώτο μισό του 18ου αιώνα εκδηλώθηκε στην Ιταλία ένας μεγάλος ενθουσιασμός για πολιτικές, κοινωνικές και οικονομικές μεταρρυθμίσεις και άρχισαν να ξεχωρίζουν οι έννοιες του έθνους και της ανεξαρτησίας και οι ελπίδες ενότητας. Με την αποκατάσταση του "αρχαίου καθεστώτος" και την επιστροφή των παλιών απολυταρχικών ηγεμόνων γεννήθηκαν οι μυστικές εταιρείες και τα πρώτα κίνητρα για ανεξαρτησία.

Το ενωμένο Ιταλικό κράτος διαμορφώθηκε το 1861, όταν τα ανεξάρτητα κρατίδια της χερσονήσου ενώθηκαν για να σχηματίσουν το Βασίλειο της Ιταλίας. Στην Ιταλική Ένωση συνέβαλαν διανοούμενοι, όπως ο Ματζίι, ο Τζιομπέρτι, ο Κατανέο, πολιτικοί, όπως ο Καβούρ και αρχηγοί όπως ο Βίκτορας Εμμανουήλ και ο Γκαριμπάλντι. Πρώτη πρωτεύουσα

του ιταλικού κράτους ορίστηκε το Τορίνο, εν συνεχεία η Φλωρεντία (1865) και μετά τη νίκη εναντίον των υποστηρικτών του παπικού κράτους, η Ρώμη (1870).